

2. Generaldebatten.

Der fandt kun en ganske kort generaldebat sted i forbindelse med genoptagelsen af arbejdet med konventionsudkastet. Første artikel, der blev behandlet, var artikel 30, der bestemmer, at udsenderstatens repræsentanters og medlemmer af dens diplomatiske stabs private indkvarteringslokaler skal nyde samme ukrænkelighed og beskyttelse som den særlige missions kontorlokaler. Deres papirer og korrespondance m. v. skal ligeledes nyde ukrænkelighed.

Under debatten blev det fra vestlig side, således også i et kort indlæg fra dansk side, fremhævet, at de almindelige i modtagerstaten gældende retsregler måtte være tilstrækkelige til beskyttelse af indkvarteringslokaler. Den i udkastet omhandlede beskyttelse var alt for vidtgående, og det ville være vanskeligt at indgå på sådanne forpligtelser, som modtagerstaten muligvis ikke kunne opfylde, fordi den ikke havde tilstrækkeligt kendskab til indkvarteringsforholdene. Heroverfor blev det især fra afrikanske og latinamerikanske lande fremhævet, at en sådan beskyttelse var nødvendig. En latinamerikansk repræsentant udtrykte det således, at det for ad hoc diplomater var nødvendigt at have regler til beskyttelse mod modtagerstatens sikkerhedspersonale. Artiklen tjente til at beskytte mod beskytterne. Et fransk forslag om at slette hele artiklen blev forkastet med stemmetallene 12-73-7. For stemte bl. a. de nordiske lande, Storbritannien, Nederlandene, Italien og Japan. Belgien, New Zealand, Østrig og USA afstod. Finland stemte imod. Et af USA og Libanon fremsat forslag, hvorefter ukrænkelighed af indkvarteringslokaler skulle være afhængig af, at udsenderstaten i forvejen har givet modtagerstaten underretning om, hvor de er, blev forkastet med stemmetallene 21-56-14. Ved en delafstemning blev stk. 1 i folkeretskommissionens forslag vedtaget med stemmetallene 73-6-10. Danmark, Sverige og Storbritannien afstod. Stk. 2 i Folkeretskommissionens udkast blev herefter vedtaget med stemmetallene 80-0-9, og hele artiklen blev derefter vedtaget med stemmetallene 76-0-13. Bl. a. de skandinaviske lande, Japan, Italien og Storbritannien afstod fra at stemme.

Samtidig med denne artikels behandling fandt forhandlinger som nævnt sted i redak-

tionsudvalget om definitionen af særlige missioner, og da disse førte til en hurtig vedtagelse af en fra vestlig side tilfredsstillende løsning, undgik man ved de øvrige artiklers behandling stort set en gentagelse af den argumentation, der beherskede behandlingen af de foregående artikler på 23. generalforsamling, at rettigheder og immuniteter var for vidtgående.

3. Gennemgang af de artikler, der særligt gav anledning til debat.

Det af folkeretskommissionen udarbejde udkast til artikel 35 giver med forbehold af modtagerstatens love og bestemmelser fritagelse for toldafgifter og -inspektion for artikler til den særlige missions officielle brug og til personligt brug for udsenderstatens repræsentanter, medlemmer af den særlige missions diplomatiske stab og ledsagende familiemedlemmer. Forslag fremsat fra Ghana og Cameroun om at kræve modtagerstatens samtykke i enkelte tilfælde fandt ikke tilstrækkelig tilslutning, da en sådan mulighed allerede forelå i medfør af artikel 50 og en optagelse i artikel 35 ville kunne lede til en fejlagtig modsætningsslutning. Et britisk forslag om at lade retten for ledsagende familiemedlemmer udgå, da artikel 39 indeholdt bestemmelser om deres rettigheder, blev forkastet med stemmetallene 10-48-34, men blev senere vedtaget i redaktionsudvalget. Hele artiklen blev i Folkeretskommissionens udformning vedtaget med stemmetallene 64-0-18, de fleste vestlige lande afstod under afstemningen. Det er bemærkelsesværdigt, at flere deltagerstater under debatten fremhævede Folkeretskommissionens kommentarer til artiklen, hvori det fremhæves, at modtagerstaten har mulighed for i sine love at optage bestemmelse om, at særlige missioner ikke har ret til afgiftsfri import af tobaksvarer og spiritus.

Artikel 39, der specificerer hvilke rettigheder, der tilkommer familiemedlemmer til udsenderstaternes repræsentanter og medlemmer af den diplomatiske stab, gav anledning til en indgående debat, idet Guatemala og Tunesien fremsatte forslag om at definere begrebet familiemedlem. Forslaget faldt under afstemningen med tallene 5-47-37, formentlig fordi afrikanske og asiatiske lande fandt familiebegrebet for snævert defineret, og de øvrige lande fandt det for